

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010848
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123010848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovanej A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej A. B. a poškodeného C. B. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 29.05.2023, č. k. 12T/6/2023-174, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.04.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaná

A. B., nar. XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom: E., F. XXX/X,

odsudzuje

Podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), písm. m), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 1.500 (jedentisícpäťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanej ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie poškodeného C. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 29.05.2023, č. k. 12T/6/2023-174 uznal obžalovanú A. B. za vinnú, že

dňa 17. 08. 2022 v čase približne o 15:20 hodine viedla ako vodička osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia, EČV: G., v obci Madunice po štátnej ceste 1/61 v smere od Trnavy, pričom v úseku 66,7 km, pri odbočovaní z jej pohľadu doľava na ulici Železničnú, nedala prednosť oproti idúcemu motocyklu Jawa Betka, EČV: D., ktoré viedol C. B., následkom čoho došlo k ich zrážke, pričom poškodený C. B. utrpel pomliaždenie hrudníka vľavo, zlomeninu priečneho výbežku 2. a 3. bedrového stavca vľavo, tržnú ranu chrbta ruky vpravo, natrhnutie vnútorného postranného väzu kolena vpravo, pomliaždenie brušnej steny, pomliaždenie ramena vľavo, pomliaždenie a odreninu nosa, tržnú ranu palca ruky vľavo a natrhnutie krížnych väzov kolena vpravo, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a následné liečenie spojené s obmedzením obvyklého spôsobu života počas hospitalizácie v nemocnici do 30. 08. 2022 a následne obmedzenia v ambulantnej liečbe do 21. 09. 2022, kedy bol odkázaný na nutnosť osobnej asistencie, na čiastočnú starostlivosť inej osoby, obmedzený v mobilite, pri vykonávaní nevyhnutných

životných a hygienických návykov, pri vykonávaní prác v domácnosti, v kontakte so spoločenským prostredím, čím obžalovaná svojím konaním porušila ustanovenia § 19 ods. 4, § 137 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, teda inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona,

čím spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to jej súd podľa § 158 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), písm. m), písm. n) Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 1.500 (jedentisícpäťsto) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obžalovanej ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanej ďalej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H., G. XXX/XX a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení, na hlavnom pojednávaní, odvolanie poškodený C. B. a v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie aj obžalovaná, a to voči výroku o treste.

3. Podané odvolanie poškodený C. B. bližšie odôvodnil prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo dňa 05.06.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Poukazuje na to, že mu boli pri nehode spôsobené zranenie a to: pomliaždenie hrudníka vľavo, zlomeninu priečneho výbežku 2. a 3. bedrového stavca vľavo, tržnú ranu chrbta ruky vľavo, natrhnutie vnútorného postranného väzu kolena vpravo, pomliaždenie brušnej steny, pomliaždenie ramena vľavo, pomliaždenie a odrenina nosa, tržnú ranu palca ruky vľavo, natrhnutie krížnych väzov v kolene vpravo, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a následne liečenie spojené s obmedzením obvyklého spôsobu života počas hospitalizácie v nemocnici do 30.8.2022 a následne obmedzenie v ambulantnej liečbe do 21.09.2022, kedy bol odkázaný na nutnosť osobnej asistencie na čiastočnú starostlivosť inej osoby, bol obmedzený v mobilite pri vykonaní nevyhnutných životných a hygienických návykov, pri vykonávaní prác v domácnosti v kontakte so spoločenským prostredím na základe znaleckého posudku znalca mu bola podľa obodovania spôsobená škoda vo výške 6 177,-Eur.

3.2. Uvádza, že na hlavnom pojednávaní bol bez právneho zástupcu a nevedel sa vyjadriť k náhrade spôsobenej škody, no na základe zápisnice z hlavného pojednávania prokurátor v záverečnej reči, čo sa týka jeho náhrady škody, navrhol podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu ako aj Ústavného súdu, aby súd zaviazal obžalovanú v rozsudku k náhrade škody minimálne v tej výške, ako bola uznaná v znaleckom posudku znalca E. B., a to vo výške 6 177,-eur.

3.3. Nestotožnil sa s rozsudkom, ktorý ho odkázal s náhradou škody na civilné konanie. Taktiež v záverečnej reči obhajca obžalovanej uviedol, že sa obžalovaná pričínila o nahradenie spôsobenej škody. K tomu uvádza, že doposiaľ mu nebola zo zákonnej poisťky obžalovanej nahradená spôsobená škoda a dopravnú udalosť, ako poisťnú udalosť nahlásil do poisťovne on.

3.4. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, čo do náhrady škody a vydal vlastný rozsudok, kde by zaviazal obžalovanú náhradou spôsobenej škody poškodenému C. B. vo výške 6 177,-eur .

4. K odvolaniu poškodeného C. B. sa obžalovaná vyjadrila podaním zo dňa 30.06.2024, kde uviedla nasledovné (skrátene).

4.1. Poškodený mohol svoje právo na náhradu škody v rámci adhézneho konania uplatniť kedykoľvek počas skráteného vyšetrovania, najneskôr však pri procesnom úkone preštudovania spisu. Pokiaľ k uplatneniu nároku na náhradu škody dôjde neskôr, nemožno o tomto nároku vôbec rozhodovať. Má za to, že poškodený si v lehote stanovenej Trestným poriadkom do trestného konania svoj nárok na náhradu škody riadne neprihlásil.

4.2. Ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu v predmetnej trestnej veci, poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil osobitným podaním a nezúčastnil sa ani preštudovania spisu (nakoľko sa tohto práva vzdal). Je preto potrebné vychádzať len z výsluchov poškodeného zo dňa 03.11.2022 a 25.02.2023. Vo vzťahu k poučeniam v rámci výsluchov poškodený uviedol: „Po poučení podľa § 46 Trestného poriadku sa ako poškodený pripájam k trestnému stíhaniu a žiadam postih páchatel'a v zmysle zákona a náhradu vzniknutej škody v plnej výške“. Poškodený následne v rámci svojho spontánneho prejavu uviedol: „Na babete mi vznikla škoda 400-500,-EUR.“

4.3. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že zo strany poškodeného nárok na náhradu škody nebol uplatnený riadne tak, ako to predpokladá § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Ako uviedol aj obhajca v rámci

záverečnej reči, poškodený si v prípravnom konaní (v rámci výsluchov) uplatnil náhradu škody viažúcu sa k jeho motocyklu.

4.4. Poškodený uviedol, že mu vznikla škoda na babete, ale nijakým spôsobom nevymedzil, z akého dôvodu mu táto škoda bola spôsobená (teda uviedol len následok škody a nie jej príčinu). Pokiaľ by takýto spôsob vyjadrenia postačoval (čo popiera), tak by z neho zároveň bolo zrejmé, že tento sa má vzťahovať len pokiaľ ide na škodu v súvislosti s motocyklom poškodeného, v žiadnom prípade však nie vo vzťahu k bolestnému. Paradoxne, vo vzťahu k škode na motocykli odvolanie poškodeného nesmeruje. Má teda za to, že podmienka vymedzenia dôvodu vzniku škody nebola poškodeným naplnená.

4.5. Nebola tiež splnená podmienka výšky nároku na náhradu škody, ktorá by mala byť poškodenému priznaná. Z vyčíslenia poškodeného je zrejmé, že toto sa vzťahuje na škodu, ktorá mu mala vzniknúť na motocykli. Táto však ostala nepreukázaná a poškodený sa jej vzhľadom na odôvodnenie svojho odvolania v odvolacom konaní ani nedomáha. Vo vzťahu k bolestnému poškodený do skončenia skráteného vyšetrovania neurčil akýmkoľvek spôsobom výšku škody, a to ani uvedením minimálnej výšky škody, prípadne odkazom na dokument ktorý toto vyčíslenie obsahuje (v tomto prípade znalecký posudok). Pre prípad, že by odvolací súd mal za to, že vyčíslenie poškodeného bolo uskutočnené riadne (čo popiera), v takom prípade uvádza, že poškodený stanovil nie len spodnú, ale aj vrchnú hranicu svojho nároku na náhradu škody a preto nie je ani za takýchto podmienok možné, aby bol poškodenému priznaný v adhéznom konaní nárok na náhradu škody presahujúci 500 EUR. Pokiaľ ide o tvrdenie poškodeného, že dopravnú nehodu oznámil on, má o tomto vedomosť, ale túto skutočnosť oznámila aj obžalovaná a vyplýva to aj zo spisového materiálu predmetnej trestnej veci.

4.6. Odvolaciemu súdu navrhuje, aby odvolanie poškodeného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

5. Obžalovaná svoje odvolanie odôvodnila podaním zo dňa 23.06.2024, kde uviedla nasledovné (skrátene):

5.1. Poukazuje na to, že súdu predložila návrhy záujmových združení Kolektívu spolupracovníkov TESCO STORES SR a Rímskokatolíckej Cirkvi, farnosti Madunice na upustenie od potrestania podľa ust. § 40 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, pričom aj obhajca v rámci svojej záverečnej reči navrhoval možnosť upustenia od potrestania podľa ust. § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu ohľadom nesplnenia podmienok pre upustenie od potrestania.

5.2. Vzhľadom na stíhaný skutok, ako aj jeho právnu kvalifikáciu je zrejmé, že podmienka prečinu bola v predmetnej veci splnená. Ďalej poukazuje na to, že sa k skutku doznala a úprimne ho oľutovala - uvedené vyplýva jednak z jej konania po spáchaní skutku ako aj z vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

5.3. Ďalej poukazuje na to, že prvostupňový súd mal za to, že nebola splnená podmienka prejavienia účinnej snahy po náprave, pričom tento právny názor založil v podstate len na tej skutočnosti, že z vlastných prostriedkov nenahradila poškodenému C. B. škodu. Má za to, že tento právny názor je selektívny a nezohľadňuje všetky podstatné okolnosti prejednávanej trestnej veci. Má za to, že súd pri skúmaní tejto podmienky nereflektoval nasledovné skutočnosti: hneď po skutku sa poškodenému C. B. usilovala pomôcť, s ďalším pánom mu pomohla premiestniť sa z vozovky a zavolała zdravotné a bezpečnostné zložky - za čo jej napokon bola aj priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. m) TZ, nevyužila svoje právo nevypovedať, vo všetkých štádiách trestného konania spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom - za čo jej bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) TZ, poškodeného C. B. po skutku sama a aj prostredníctvom svojho manžela kontaktovala, ospravedlnila sa mu a zaujímala sa, či niečo nepotrebuje, poisťovni dopravnú nehodu ako poisťnú udalosť nahlásila a nakoľko ju dopravná nehoda osobne veľmi zasiahla a bála sa po nej viesť motorové vozidlo, vyhľadala aj odbornú pomoc psychiatra mimo iného aj z obavy, aby sa obdobná situácia nezopakovala.

5.4. Má za to, že nie je možné závery o údajnom nenaplnení podmienky účinnej snahy po náprave stavať len na tom, že z vlastných prostriedkov nenahradila poškodenému škodu. Poukazuje na to, že aj z jej strany bola poisťovni nahlásená škodová udalosť, čo môže byť považovaná za pričinenie sa k náhrade spôsobenej škody a v tejto súvislosti táto okolnosť aj môže byť posudzovaná aj ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. V tomto smere odkazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.04.2021, sp. zn.: 8To/45/2020. Skutočnosť, že zo strany poisťovne nebola nahradená škoda poškodenému B. je mimo jej dispozície a túto nevie ovplyvniť. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, túto okolnosť nemožno vykladať tým spôsobom, že by účinnú snahu o nápravu neprejavila. Má teda za to, že uvedená podmienka bola splnená.

5.5. Ďalej poukázala na to, že vedie riadny a usporiadaný život a nikdy nebola potrestaná, a to ani normami administratívneho práva.

5.6. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že upustenie od potrestania nie je možné vzhľadom na povahu spáchaného skutku. Tu namieta, že v čom však prvostupňový súd vnímal povahu skutku spôsobom, ktorý by bránil upusteniu od potrestania nie je z odôvodnenia rozsudku zrejmé a v rozsahu zodpovedania tejto otázky je rozsudok nepreskúmateľný.

5.7. K povahe skutku uvádza, že nebezpečnosť skutku, pre ktorý je stíhaná je relatívne nízka, skutok bol spáchaný bez okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby, k spôsobenému následku poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 9 Tz 35/1963. Ďalej poukazuje na to, že jej boli priznané celkovo 4 poľahčujúce okolnosti a nebola nájdená žiadna priťažujúca okolnosť. Ďalej uvádza, že neignorovala predpisy na úseku cestnej premávky, ale pred vstupom na križovatku, na ktorej napokon došlo k dopravnej nehode zastavila a dala prednosť oproti idúcemu vozidlu a až následne vozidlom odbočila na ulicu Železničnú, pričom si nevie vysvetliť, prečo nespozorovala poškodeného C. B. na jeho motocykli. Nejednalo sa teda o prípad, v ktorom by páchatel úmyselne odignoroval povinnosť dať prednosť v jazde a následne by došlo k zrážke. Pokiaľ ide o samotnú nedbanlivosť, tak má za to, že jej môže byť pripísaná len nedbanlivosť nevedomá a keďže skutok, pre ktorý je stíhaná je trestným činom nedbanlivostným, je akákoľvek pohnútká z jej strany vylúčená.

5.8. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti má za to, že už samotné verejné prejednanie veci postačuje na jej nápravu a nie je dôvod na jej potrestanie.

5.9. Ďalej uvádza, že boli splnené podmienky na upustenie potrestania podľa ust. § 40 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Opäť poukazuje na to, že súdu boli predložené návrhy záujmových združení podľa § 4 ods. 4 TP - Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosti Madunice a kolektívu spolupracovníkov na upustenie potrestania. Má za to, že vzhľadom na výchovný vplyv záujmových združení, s ktorými je v častom a pravidelnom kontakte nie je potrebné uloženie trestu a postačuje verejné prejednanie veci.

5.10. Vzhľadom na zavinenie trestného činu z nedbanlivosti, jej osobu a riadne vedenie života, ako aj na skutočnosť, že prakticky za dve desaťročia aktívneho šoférovanía sa z jej strany jedná o prvé porušenie dopravných predpisov, nejestvuje predpoklad, že by trestnú činnosť v súvislosti s vedením motorového vozidla v budúcnosti spáchala. Trest zákazu činnosti sa jej z tohto dôvodu javí ako neúčelný.

5.11. Poukazuje na zásady ukladania trestov, a to podľa § 34 ods. 3 a 4 Trestného zákona a uvádza, že súd je povinný nie len formálne skúmať, či trestný čin bol spôsobený v súvislosti s vedením motorového vozidla, ale aj na celkové okolnosti prejednávanej trestnej veci. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní výpisom z cestovných poriadkov a tiež výpisom časového ohraňenia pracovných zmien preukázala, že v prípade uloženia trestu zákazu činnosti nejestvuje možnosť dostaviť sa do práce prostriedkami hromadnej dopravy včas. Po príchode (i to z pohľadu začiatku pracovnej smeny oneskorenou) do mesta Hlohovec by sa do prevádzky zamestnávateľa dostala najskôr v čase 5:38 hod., počítajúc s tým, že by sa potrebovala aj prezliecť nejestvuje predpoklad, že by mohla začať pracovať skôr ako v čase 5:45 hod. Pri každej pracovnej zmene by tak z jej strany dochádzalo k omeškaniu minimálne o trištvrte hodinu. Preto je obhajobná argumentácia, že by v prípade uloženia trestu zákazu činnosti mohla prísť o zamestnanie relevantná. Ďalej uvádza, že nie je možné očakávať, že by ju do zamestnania dopravoval jej manžel, ktorý v konaní vystupuje v procesnom postavení poškodeného, nakoľko je vylúčený, aby bol poškodený trestom uloženým jej osobe takto postihnutý.

5.12. Poukazuje na to, že obhajca v rámci záverečnej reči navrhol, že pokiaľ by aj bol trest zákazu činnosti predsa len uložený, tak navrhuje mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Tento návrh zostal zo strany prvostupňového súdu bez povšimnutia a tento sa s ním nijakým spôsobom nevysporiadal.

5.13. Má za to, že spĺňa podmienky pre to, aby jej pre prípad uloženia trestu bol tento mimoriadne znížený. Vo vzťahu k výkladu pojmu „okolnosti prípadu“ odkazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. 12. 2021, sp. zn. 4To/3/2020. S poukazom na skutočnosti uvedené v odvolaní ako aj na hlavnom pojednávaní má aj v nadväznosti na poukázané rozhodnutie za to, že okolnosti prípadu v jej prípade skutočne odôvodňujú minimálne mimoriadne zníženie trestu.

5.14. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol, a to tak, že upustí od potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. a) resp. písm. h) alebo alternatívne napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol, a to tak, že jej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá neuloží a pre prípad, že ani jednému z uvedených návrhov nevyhoví, aby napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol, a to tak, že podľa § 39 ods. 1 v spojení s § 39 ods. 3 písm. j) jej uložený trest mimoriadne zníži.

6. K odvolaniu obžalovanej sa vyjadril poškodený C. B. prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo dňa 05.06.2024, v ktorom uviedol, že sa k odvolaniu obžalovanej nebude vyjadrovať, len zotrúva na svojom odvolaní voči rozsudku v súvislosti s náhradou spôsobenej škody. Navrhol zrušenie napadnutého rozsudku, čo do náhrady škody a vydanie rozsudku, kde by obžalovanú odvolací súd zaviazal náhradou spôsobenej škody poškodenému vo výške 6.177 Eur.

7. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovanej a poškodeného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti obžalovanej A. B., jej obhajcu Mgr. Ladislava Lukáča, prokurátora, poškodeného I. B. a splnomocnenca poškodeného J. K. F. B., D.. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil poškodený C. B. a VŠZP, a.s., ktorí mali doručenie upovedomenia vykázané.

8. Na verejnom zasadnutí prokurátor Krajskej prokuratúry uviedol, že vzhľadom k tomu, že všetky výroky predmetného rozsudku, a teda najmä namietané výroky považuje za zákonné, navrhol podané odvolanie obžalovanej aj poškodeného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Splnomocnenec poškodeného sa pridržiaval podaného odvolania. Obhajca obžalovanej navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že od potrestania obžalovanej podľa § 40 ods. 1 písm. a), resp. písm. b) upustí, alebo alternatívne aby predmetný rozsudok najmä vzhľadom na to, že v prípade uloženia trestu zákazu činnosti hrozila strata zamestnania a mohlo by dôjsť k poškodeniu alebo k druhej sankcii samotného poškodeného pána B., navrhol, aby v takomto prípade krajský súd tento rozsudok v časti výroku o treste zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej trest zákazu činnosti neuloží. Pre prípad, že by sa krajský súd nestotožnil ani s jedným z uvedených návrhov, tak žiadal, aby zrušil rozsudok okresného súdu v časti výroku o treste a následne sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 39 ods. 1 v spojení s § 39 ods. 3 písm. f) obžalovanej trest zákazu činnosti mimoriadne zníži. Zároveň v nadväznosti na výšku príjmu obžalovanej v prípade ponechania peňažného trestu navrhol, aby tento mohla uhradiť v pravidelných 5 mesačných splátkach vo výške 300 eur uhrádzaných vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca. Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného, toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku a taktiež v prípade, že by bolo tomuto odvolaniu vyhovené, tak aby mohla byť škoda uhradená v splátkach. Obžalovaná sa pridržiavala prednesu obhajcu, vyjadrila ľútosť.

9. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom

rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

10. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaná a poškodený ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k nasledovným záverom.

K odvolaniu obžalovanej

11. Odvolací súd (vzhľadom na odvolanie obžalovanej čo do výroku o treste) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

12. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanej v súlade so zákonom. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosti nápravy a poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. j), l), m), n) Trestného zákona), pričom správne vyhodnotil neexistenciu prítiažujúcej okolnosti. Prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností správne vyjadril prvostupňový súd vo výroku o treste poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, tiež správne znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (0 – 1 rok) o jednu tretinu, teda na 0 – 8 mesiacov.

13. Pokiaľ ide o druh trestu, prvostupňový súd správne dospel k záveru, že obžalovanej je možné ako prvopáchatel'ke nedbanlivostného trestného činu (prečinu) v doprave potrestať podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj alternatívnym trestom, konkrétne peňažným trestom.

14. Pokiaľ ide o prvostupňovým súdom vymieraný trest 1.500 €, ktorý sa pohybuje aktuálne na úrovni približne dvoch mesačných príjmov obžalovanej, tento reflektuje nielen závažnosť spáchaného činu, formu jej zavinenia (nedbanlivostná) a spôsobené následky na strane jednej (ublíženie na zdraví), ale aj pomery obžalovanej, jednak príjmové a majetkové pomery, ale aj osobné a tiež možnosti jej nápravy týmto druhom trestu. Takýto trest je v tomto konkrétnom prípade spôsobilý podľa názoru odvolacieho súdu splniť účel sledovaný zákonom.

15. Prvostupňový súd nepochybil ani vtedy, keď obligatórne uložil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody popri uloženom peňažnom treste. Pri ukladaní peňažného trestu obžalovanej podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol zo strany obžalovanej úmyselne zmarený, ustanovil primeraný náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

16. Pokiaľ obžalovaná v odvolaní namietala, že oznámenie škodovej udalosti poisťovni môže byť vyhodnotená ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, odvolací súd konštatuje, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá jednak náhradu škody páchatel'om a jednak odstránenie aj nemateriálnej škody, t. j. iných škodlivých následkov trestného činu. Zákon však rozlišuje škodlivé následky trestného činu a spôsobená škoda. Kým pri škodlivých následkoch sa nevyžaduje, aby páchatel' odstránil tieto následky úplne a aby to urobil osobne a stačí, ak k tomu svojím aktívnym konaním prispieje, pri náhrade škody však musí ísť o úplnú náhradu a páchatel' musí tieto konania realizovať dobrovoľne, na základe vlastnej iniciatívy. V uvedenom prípade k náhrade celkovo spôsobenej škody preukázateľne nedošlo, a to ani len k čiastočnej náhrade škody, preto nebolo možné obžalovanej priznať túto poľahčujúcu okolnosť.

17. Odvolací súd sa ďalej stotožnil aj so spôsobom, s akým sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou navrhnutým upustením od potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona. V prípade obžalovanej neboli dôsledne splnené všetky zákonom stanovené podmienky, preto prvostupňový súd správne nepristúpil k aplikovaniu uvedeného inštitútu. Aj napriek tomu, že sa obžalovaná priznala ku skutku, jeho spáchanie oľutovala a nebola doposiaľ súdne trestaná či priestupkovo prejednávaná, zo strany obžalovanej neprišlo k dostatočnej snahe po náprave spôsobeného následku vlastnou trestnou činnosťou. Prvostupňový súd v tomto ohľade správne poukázal na to, že obžalovaná nenahradila poškodeným žiadnu škodu, a to ani len čiastočne v rámci svojich možností a schopností alebo neposkytla súčinnosť pri odstraňovaní negatívnych dopadov na poškodenú osobu. Oznámenie škodovej udalosti poisťovni či ospravedlnenie poškodenému nepovažuje ani odvolací súd za dostatočnú snahu po náprave

následkov protiprávneho konania obžalovanej. Poistovňa doposiaľ poškodenému neposkytla plnenie, ktoré by pokrylo následky dopravnej nehody, a preto nie je možné bez ďalšieho predpokladať, že k takémuto plneniu príde a ani v akom rozsahu.

18. K námietke obžalovanej, že nebolo prvostupňovým súdom riadne odôvodnené prečo povaha skutku znemožňuje aplikovanie upustenia od potrestania, odvolací súd dopĺňa, že aj napriek tomu, že išlo o prečin spáchaný z nedbanlivosti, je potrebné prihliadnuť na povahu trestného činu v tom smere, že išlo o trestný čin proti životu a zdraviu, ktorým bola spôsobená ujma na zdraví dvoch osôb, pričom odvolací súd nepovažuje zapríčinenie dopravnej nehody a nerešpektovanie dopravných predpisov za menej závažný trestný čin, resp. nízkej závažnosti vzhľadom na možnosť vzniku závažných následkov až smrti ich účastníkov. Skutočnosť, že predmetná skutková podstata trestného činu pozostáva jednak z ublíženia na zdraví poškodeného subjektu, ktoré je v príčinnej súvislosti s porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona (v tomto prípade ide o porušenie predpisov o cestnej premávke, ktoré by samo o sebe mohlo predstavovať spáchanie priestupku), nedospel ani odvolací súd k záveru, že upustenie od potrestania, teda neuložením žiadnej sankcie za protiprávne konanie, by bolo spôsobilé dosiahnuť ten účel, ktorý by mala dosiahnuť trestnoprávna sankcia.

19. Uvedený záver platí aj pre možnosť upustenia od potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, avšak navyše je nevyhnutné zdôrazniť, že vzhľadom na povahu spáchaného skutku (ublíženie na zdraví a porušenie pravidiel cestnej premávky) a formu zavinenia (nedbanlivostná) odvolací súd nepovažuje za účelné pôsobenie iných osôb na osobu obžalovanej, pretože ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, jednalo sa len o exces v inak riadnom spôsobe života obžalovanej. Nič teda nenasvedčuje tomu, že by záruka iných osôb a ich výchovný vplyv na osobu obžalovanej mohli dosiahnuť účel trestu bez potreby jeho uloženia.

20. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, prvostupňový súd pochybil, keď obžalovanej uložil tento druh trestu, hoci obžalovaná spáchala súdený trestný čin práve v súvislosti s vedením motorového vozidla, teda spáchala trestný čin v doprave. V tomto smere sa stotožnil s odvolacími námietkami obžalovanej, na ktoré poukázala v podanom odvolaní, keď poukázala na svoju osobu, jej doterajší spôsob života, výrazne prevažujúci počet poľahčujúcich okolností ako aj negatívne dôsledky uloženia tohto druhu trestu na jej profesijný život.

21. Odvolací súd pripomína, že rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti má fakultatívnu povahu, teda nie je nevyhnutné zakaždým ukladať páchatelovi trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, pretože takýto postup by mohol byť v rozpore so zásadami a hľadiskami rozhodnými pre ukládanie trestu. Aj pri trestných činoch v doprave je potrebné pri ukladaní trestu zohľadňovať konkrétne okolnosti toho ktorého prípadu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Rozhodnutie uložiť tento druh trestu je teda výlučne na zvážení súdu.

22. Uvedené je prejavom sudcovskej individualizácie trestu, kedy môže súd v plnej miere vyhodnotiť okolnosti spáchania trestného činu, ako aj osobu páchatel'a a rozhodnúť, či je potrebné takýto trest uložiť. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

23. Podmienkou pre uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 Trestného zákona je, aby sa páchatel práve v súvislosti s touto činnosťou dopustil trestného činu. Účel trestu zákazu činnosti spočíva v zabránení páchatelovi vykonávať len takú činnosť (zamestnanie, povolanie alebo funkciu), ktorá mu dáva príležitosť na páchanie trestných činov určitého druhu.

24. Hoci niet pochyb o tom, že protiprávne konanie obžalovanej malo závažný následok (vzniknutá ujma na zdraví poškodených), napriek tomu odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovanej účel trestu bude naplnený i bez uloženia tohto druhu trestu.

25. Zdôrazniť treba najmä to, že obžalovaná spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutovala, k trestnému činu sa priznala a pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, nikdy teda nebola trestne stíhaná ani priestupkovo prejednávaná. Tieto skutočnosti spolu s povahou spáchaného trestného činu (nedbanlivostný trestný čin), skutočnosťou, že ihneď po dopravnej nehode poškodenému poskytla pomoc a v neposlednom rade osobnou situáciou (obžalovaná potrebuje vozidlo na cestu do zamestnania) vo vzájomnej súvislosti odôvodňuje neuloženie trestu zákazu činnosti.

26. O obžalovanej nie je možné hovoriť ako o nedisciplinovanej vodičke, o ktorej spôsobilosti viesť motorové vozidlo má súd pochybnosť, nejde teda o vodičku, ktorá opakovane a závažným spôsobom porušuje a nerešpektuje pravidlá cestnej premávky a na ktorú je potrebné pôsobiť trestom zákazu

činnosti. Obžalovaná sa do rozporu s právnym poriadok dostala vôbec po prvý krát, teda spáchanie posudzovaného trestného činu bol u obžalovanej ojedinelý exces, z inak riadneho vedenia života

27. Za daného stavu veci podľa názoru odvolacieho súdu nie je namieste obžalovanej ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v zmysle § 61 Trestného zákona, čo i len na samej dolnej hranici jedného roka. Išlo by pre obžalovanú o trest neprimerane prísny, najmä s poukazom na jej osobu a pomery.

28. Z prezentovaných dôvodov odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a obžalovanej uložil peňažný trest vo výmere 1.500 Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, teda rovnako ako prvostupňový súd, keďže, ako už bolo vyššie konštatované, považoval takto uložený trest za primeraný a spravodlivý, majúci prvky tak generálnej ako i individuálnej prevencie, avšak trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu jej neuložil. Odvolací súd nevyhovел návrhu obžalovanej povoliť jej splácanie peňažného trestu v splátkach, pretože túto predniesla až v rámci konečného návrhu, nepreukázala, že jej jej majetkové pomery neumožňujú uhradiť celý peňažný trest jednorazovo. V prípade ak obžalovaná po právoplatnosti tohto rozsudku nebude schopná peňažný trest uhradiť jednorazovo a túto skutočnosť hodnoverne preukáže, môže prvostupňový súd osobitným podaním požiadať, aby jej povolil peňažný trest uhradiť v splátkach a prvostupňový súd jej žiadosť posúdi. Nakoľko prvostupňový súd zistil správne skutkový stav vo vzťahu k výroku o treste, mohol odvolací súd sám rozhodnúť o treste pre obžalovanú, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd mohol zmeniť napadnutý rozsudok v prospech obžalovanej, a to na základe odvolania podaného obžalovanou.

K odvolaniu poškodeného C. B.

29. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s postupom prvostupňového súdu, ktorý poškodeného v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

30. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam poškodeného uvádza, že Trestný poriadok upravuje konkrétne podmienky, ktoré musia byť splnené, aby súd mohol rozhodnúť o nároku poškodeného v adhéznom konaní. Poškodený musí jednak svoj nárok uplatniť, nakoľko súd nikdy o návrhu poškodeného nerozhoduje z úradnej povinnosti a zároveň musí poškodený nárok uplatniť riadne a včas.

31. Včas uplatneným nárokom je taký nárok, ktorý poškodený uplatní najneskôr do skončenia vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania. Riadne uplatnený nárok znamená, že nie sú žiadne pochybnosti o uplatnenom nároku, avšak zákon výslovne požaduje, aby boli z návrhu zrejmé dôvody a výška uplatneného nároku. Stačí, ak poškodený ako dôvod uvedie, že skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia mu bola spôsobená škoda a z tohto dôvodu si uplatňuje nárok na náhradu škody. Pokiaľ ide o výšku nároku, treba uviesť aspoň konkrétnu minimálnu výšku spôsobenej škody, prípadne odkaz na dokument (písomnosť), kde je výška určená (napr. na znalecký posudok, ktorý je súčasťou spisu). Uplatnenú minimálnu výšku škody možno ďalej upresňovať až do doby, než sa súd na hlavnom pojednávaní (verejnom zasadnutí o odvolaní) odoberie na záverečnú poradu, keďže na určenie výšky uplatneného nároku môže mať vplyv dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní, resp. verejnom zasadnutí o odvolaní.

32. V predmetnom prípade si poškodený v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody na babete vo výške 400-500 Eur. Do skončenia vyšetrovania v prípravnom konaní, či v súdom konaní však poškodený túto škodu nijak nešpecifikoval a ani dodatočne nevyčíslil výšku spôsobenej škody na motocykle (nepredložil žiadny doklad o presnej výške spôsobenej škody, túto iba odhadom uplatnil v rámci svojho výsluchu), preto prvostupňový súd správne poukázal na skutočnosť, že v trestnom konaní nebola preukázaná výška škody, ktorej úhradu poškodený žiada. Navyiac nepriznanie náhrady škody za poškodenie babety nebolo predmetom odvolacích námietok poškodeného.

33. Čo sa týka náhrady za bolestné, túto v prípravnom konaní poškodený do skončenia vyšetrovania vôbec neuplatnil a ani nevyčíslil. Zo strany poškodeného teda nedošlo k uplatneniu svojho nároku riadne a včas, preto neboli splnené podmienky na priznanie nároku na náhradu škody v rámci trestného konania v odcudzujúcom rozsudku.

34. Nepriznanie nároku na náhradu škody neznamena, že poškodený o právo domáhať sa spôsobenej škody prišiel, ide výlučne o postup v prípade, kedy je na ustálenie skutočnej škody nutné vykonať ďalšie (spravidla rozsiahlejšie) dokazovanie, na ktoré súd v trestnom konaní nie je povolaný. Nárok poškodeného voči obžalovanej na náhradu škody mu zostáva zachovaný, tento nárok môže poškodený aj naďalej (nezávisle od výsledku trestného konania) uplatňovať v civilnom konaní.

35. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie poškodeného C. B. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.